

Danskeren.

„Danskeren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Fredags-Udgave.

„Danskeren“ koster kun \$1.50 pr. Udgang.

Nr. 40.

Blair, Nebr., Fredag d. 19. Maj 1905.

14. Uarg.

„Enige og tro til Dovre falder.“

Eget nordt Konsulatvæsen skal gennemføres.

Oscar atter til Roret.

Siden vi sidst stred om Forholdet mellem Broderlandene Norge og Sverrig, er meget Vand løbet til Havet, og meget er der skrevet om den nordt Konsulatsag, uden at den endnu er trukket i Land.

Konventionsregenten søgte for en Tid siden i sammensat Statsraad at lede Forhandlingerne ind i et nyt Spor, som for udenforstående lydes nok saa forsonligt, i hvert Fald unionsvenligt. Han foreslog nye Unionsforhandlinger ud fra Betragtning af Landenes Ligeafværdighed, fælles Udenrigsminister, nordt eller svensk, og fra skulde baade Sverrigs og Norges Konsulatsvæsen fortære under ham. Men dette Regentens Forsøg mødte den bestemte Modstand fra nordt Side. Sverrig vil sætte Unionen foran, men Norge sætter Ligeafværdighed og Selvstændighed først, og saa faar det gaa med Unionen, som det kan. Det ser nu ud, som Sverrig kommer til at give efter, hvis Unionen mellem de to Lande skal bevares.

Den daglige „Standinaven“ af 17. Maj leverer følgende Udtalelser efter „Aftenposten“ af 2. Maj.

En Redarbejder ved „Aftenposten“ har sagt Stortingsmanden af de Stortingsmand, som er kommet tilbage til Kristiania efter i Paasten at have haft Anledning til at undersøge Julefestens omstændigheder i Landet, hvor inden sine Distrikter. Det vil glæde hver Nordmand at erfare om den stærke, rolige, fuldt opgjorte Slutningskommission, som raader inden alle Landets Dele, fra de mest konservativt til de videstaaende radikale. Aldrig har Stillingen i Norge sig mindet om 1814. Nu som da har Nordmanden enig og holer paa Gud og sin Ret i Gennemførelsen af Norges Selvstændighed. Da blev det trøge, stærke Grundlag lagt for det Værk, hvis Fuldbendelse Folket med Guds Hjælp vil se i en meget nær Fremtid. Af de forskellige Stortingsmands Meddelelser hidsesttes:

Fra Lister og Mandals Amt løb det, at man overalt var ved godt Mod, og Stemningen var stærk; man gav Specialkomiteens Standpunkt sin fulde Tilslutning.

Ligeledes i Nordens Amt, hvor Stemningen var ligefrem begejstret, og hvor man var ganske paa det rene med, at der nu ikke kunde være Tale om noget Tilbagegaa. Denne Opfatning gjorde sig gældende endog blandt de mest udpræget konservative Vælgere. Bratsberg Amt: Her var Stemningen i høj Grad udpræget. Hvem man mødte, det vare sig Højesteretsmedlem, hørte man, at man maatte vi ud af Unionen, om det ikke snart kom til en for et selvstændigt Norge tilfredsstillende Ordning af det unionselle Mellemværende. Alle var enige om, at vi nu maatte sætte alt ind paa en tilfredsstillende Løsning af Konsulatsagen, og en levende Interesse for dens gunstige Fremme gjorde sig stærkt gældende.

Busteruds Amt mener man, at Konsulatsagen maa fremmes, og man haaber paa, at det vil lykkes i sinde og vel gennemtænkte Former, saa der ikke bliver Vanskeligheder af alvorlig Art. Noget lignende mærker man i Akerhus Amt, hvor man har den Opfatning, at det i Konsulatsagen er saa klar og selvsigelig, at den maa kunne fremmes naturlig og ligetil, saa al Tale om Ufred vil vise sig ugrundet.

Sedemartens Amt: Vi maa holde frem, som vi hidtil har stillet, selv om Stillingen skulde blive kritisk. Det gælder jo herten mere eller mindre end at have Norges Ret og Ære, og det kan let blive til et: „nu eller aldrig“. Saa ræsonnerer der inden Folk af alle Partier. I Distrikter, hvor den politiske Modstand har været saa stor, at man i privat Samvær har undgaaet at tale om Politik — og da ikke mindst Unionspolitisk — drøfter man nu i Fred og god Fortsættelse de Veje, Nordmand i denne Sag har at betrede.

Kristians Amt er der kun en Mening og en stærk national Stemning. Til Thingmændene hed det: „Nu faar Dere holde ved, som Dere har begyndt.“ Det var en national Pligt, mente man uden Henblik til de Ofre, som muligens kunde vise sig nødvendige.

Smaalenes Amt slutter man sig helt til Specialkomiteens Indstilling; man finder, at den der anviste Vej er den eneste, vi nu, hvis vi vil opretholde vor nationale Ære og værne om vor Selvstændighed, kan faa ind paa.

Søndre Bergenhus Amt har man paa det rene, at Sagen nu maa gennemføres rolig og fribid. Man tager bestemt Afstand fra al Tale om Krig og Ufred, idet man mener, at vor Ret maa kunne gennemføres uden væbnet Modstand fra den anden Side.

Oslo i Nordre Bergenhus Amt er der praktisk talt Enstemmighed; man forklarer ikke, der kan være andet at gøre, end at fremme Konsulatsagen nu.

Romsdals Amt holdt man paa, at Sagen maatte gennemføres helt ud, og man haabede, at Stortingsmanden vilde slutte sig sammen til Værn om Norges Ret og Selvstændighed.

Fra Byerne lyder Beretningerne ligedan.

Kristianssand har Stemningen faaet sit Udslag bl. a. derved, at Formandskabet har sat sig i Spidsen for Arrangementet med Festsjoholbelsen af 17. Maj, noget som ellers altid har været Genstand for privat Jaktitativ. Men i Aar har man ønsket at give Festsjoholbelsens Festsjoholbelse et Særpræg. Byens Ordfører vil antagelig komme til at holde Festsjoholbelsen, da han er Formand i den i Anledning af 17. Maj vedfattede kommunale Festsjoholbelse.

Diplomaterne er der ingen Meningsforstel om, at Sagen under enhver Omstændighed maa fremmes, og Stemningen er rolig og tryk i Forbindelsen om, at der retfærdige Sag skal føres frem til Sejr. Kristiansund indtager man en rolig, afventende Holdning og er ikke til Sinds at give noget som helst Afslag. Man forundrer sig kun over, at Specialkomiteen ikke forlængst har fremsat sit Forsvar, hvilket man mener, vilde være bedst. Stavaanger er der et stærkt og vistnok absolut enstemmig Krav paa Gennemførelse af Konsulatsagen. Ogsaa i Stien og Lardal herfer der Enstemmighed om Tilslutning til Specialkomiteens Indstilling.

Kragerø er Stemningen rolig og sikker, og Kravet om Konsulatsagens Gennemførelse er alment. Man har haft under Overvejelse at indtale et politisk Møde til Vedtagelse af en Resolution; men man ansaa det for upraktisk, da man paa Forhaand var fuldt paa det rene med, hvordan Opfatningen var.

Trondhjem har man fast samlet om Konsulatsagens Gennemførelse, og man har fuld Klarhed over, at man maa overfor en Afgørelse af overordentlig Betydning for Landet. Men man er ogsaa paa det rene med,

Fordærvet Kød under falsk Mærke.

Inspectors føres bag Lyset.

Navne paa Kompagnier, som ikke eksisterer.

„Omaha Daily News“ fortalte i Onsdags om en Packing House-Traffik, som er ganske stammelig, om den er sand.

John Cassidy, som tidligere har arbejdet i Packinghusene, erklærer, at Mærker (Labels), som Bladet giver et Aftryk af, har været sat paa Kød, der er kommet tilbage som fordærvet, og som gaar udenom Regeringsinspektøren. De fremviste Mærker bærer Navnene „Lawrence & Co.“ og „Lebbens & Co.“, og saadanne Kompagnier har, saa vidt Bladets Repræsentant kunde erfare, aldrig eksisteret.

Naar det kan ske uden Regeringsinspektørens Kundskab, erklærer Cassidy, saa bliver fordærvet Kød, der sendes tilbage, behandlet med Kemikalier, smet ind i „cannas“ og atter offentlig til en eller anden Broter.

Det er Inspektørens Pligt at inspicere Kød, der sendes tilbage, før det gøres noget ved det i Packinghuset, og saa ordrer han gerne, at saadant Kød skal „be tanded“. Men hvis Inspektøren ikke følger dette Kød til „Tant“en, siger Cassidy, saa bliver det „hvidt off“, bragt i Kælden og behandlet med Kemikalier og gjort færdigt til Affensels, naar Lejlighed bydes. Det naar aldrig „Tant“en.

Der fortællendes saa videre, at Cassidy har vist Distrikts-Advokat Varter Kopier af ovennævnte Mærker og tilbudt at skaffe Vidner paa, at de var været brugt. Det vilde han gøre overfor en Grand Jury. Men Distrikts-Advokaten vilde, han skulde forelægge Regeringsinspektør McCabe sine Beviser. Men det har han og Vidnerne været uvilige til. De vil møde op for en Jury; men det synes, som de mener, at Advokaten og Inspektøren driver Maskotie med Kompagnierne.

Distriktsadvokat Varter tager i Gaardagens „Daily News“ Ordet til Forsvar imod ovennævnte Klage. De „Labels“, som Cassidy leverede, har været sendt til rette Vedkommende i Washington, men da Cassidy ikke vilde møde Government Inspector McCabe, hvad han havde lovet at gøre, saa mente han ikke, der var stort i Anklagerne, og derfor har han ladet Sagen falde.

Har De glemt det?

Der er endnu nogle, som har glemt at indsende til Danish Luth. Publ. House den Seddel, som var udfærdiget med det derpaa anførte Bøls. Lad ikke Seddelsen blive borte, men husk at faa den sendt tilbage snarest muligt. **Dansk Publishing House, Blair, Nebraska.**

at der ikke kan være Tale om at vige tilbage i en Sag som denne, som er af principel Betydning for Anerkendelsen af vor Ret og vor Selvstændighed.

Rong Oscar ved Roret.

Kristiania, 17. Maj. — Det forlyder, at Rong Oscar atter vil overtage Regeringen fra 1. Juni, og at dette betyder, at den gamle Ronge vil fortsætte den af Stortinget vedtagne Lov om eget nordt Konsulatsvæsen. Rongens Handling vil vække Kritik i Sverrig, men enstemmig Tilslutning i Norge.

Chicagos Byraad for Boldgift.

Chicagobladet „Standinaven“ af 16. ds. skriver: Chicago Byraad har med 45 mod 20 Stemmer udtalt sig for Bilæggelse af Røstestrikten ved Boldgift. En Resolution til den Ende er bleven vedtaget. Den vigtigste Grund, hvorfor Striksen bør bilægges uden Dphor, er ifølge Aldermændenes Mening, at den ekstra Politistyrke, som af den Grund maa holdes i Beredskab, koster Byen \$2,000 pr. Dag; og dette falder tungt nok, da Budgettet allerede før er temmelig spændt.

En Komite, bestaaende af 5 Aldermænd, vil blive udnævnt af Mayor Dunne i Aften. Denne Komite har til Opgave for enhver Pris at faa begge de stridende Parter til at overlade Fejden til Afgørelse ved Boldgift.

Resolutionen gav Anledning til en stærk Debat i Byraadet. Flere af Aldermændene erklærede, at det paa en Maade var en Sympatiudtalelse med Strikerne, medens mange stemte for Resolutionen af den Grund, at det ikke gjorde herten fra eller til, at den blev vedtaget.

Forsørigt var der intet nyt i Teamstersstrikten i Gaar. Teamsters Joint Council vedtog paany at nægte Team Owners Association og Bogmannenes Forening at gøre Varer eller Personer til de boycottede Forretninger. Dette vil sandsynligvis have til Følge, at Striksen bliver udbudet inden mange Dage, hvis Team-Gjerne ikke gaar tilbage paa sin tidligere Erklæring.

Boldgiftskomite skal afgøre Striksen.

Efter hvad Bladene berettede i Aftes, synes det at være en lille Fortsættelse mellem de stridende Teamsters og Arbejdsgivernes Forening, at overgive Mellemværendet til en Boldgiftskomite's Afgørelse. Men Boldgiftskomiteen skal kun angaa Teamsternes Forening og Employers Forening, og Boldgiftskomiteen skal bestaa af Mænd fra begge Foreninger.

Bentende Boldgiftskomiteens Renselse er det en Fortsættelse, at Striksen skal aflyses, og alle Medlemmer af Teamsters Union, som kan faa Arbejde, skal faa deres gamle Stillinger og straks optage Arbejdet.

Dette vil ende Striksen med Udtalelse af Mellemværendet med Montgomery Ward & Co., og man haaber, at denne Vanskelighed vil ordne sig selv efterhaanden.

Samuel Gompers, Arbejdsforeningernes Overformand i Landet, som er i Chicago, sagde, at han ikke var kommen der for at afgøre Striksen, og at han ikke er i Stand til at sige, hvad der vil blive gjort. Det var ikke hans Henfigt at blande sig ind, med mindre han af Præsident Shea anmodedes derom. Hans Opgave var kun at være hjælpselig ved at apnaa en Afgørelse.

Det synes dog at være en almindelig Mening, at det skyldes Gompers og Mayor Dunnes Indbivelse, at der nu er Udflugt til Fred.

En Hund som Kyllingmor.

Fra Reno, Nev. fortællendes: Horace Raynors gamle Hund har taget sig af 7 Kyllinger, som Moderen bøde fra samme Dag, som de blev udfærdiget. Hundens holder stadig Dje med dem og straber endog paa Hønsens Jordan til Side for dem for at hjælpe dem til at finde Føde. Kyllingerne bryder sig ikke om Hønsene i Gaarden, men kommer springende, saa snart Hundens kalder ab dem.

Venter Kamp paa Land og Sø.

Det er de russiske Autoriteters Betragtning af de sidste Begivenheder.

Japan har Banen istandsat.

Fra St. Petersburg meldes under 18. Maj: Marinestyrket her er meget spændt paa Nyheder fra Fronten baade paa Land og Sø, og det Faktum, at Admiral Rojestvensky har afstaaet Forbindelsen, tages som tegn paa, at han og Rebogatoff er afsjælet med deres forenede Flaade for at møde Togo.

Mangel paa Nyheder fra Manchuriet leder ogsaa Autoriteterne til at mene, at der er begyndt Uvæbning paa Landet, og et Slag er maasse allerede i Gang.

Man ved nu, at den russiske Flaade er forsynet med Apparater til at rense deres Stibe paa Søen, og det er meget sandsynligt, at Flaaderne, som nu er forsynet med Proviant og Kul, er afsjælet for enten at naa til Vladivostok eller møde Togo.

Der har gaaet Rygter om, at Rojestvensky ikke er roff, og han vilde begære Afløsning, men det lægges der ingen Vægt paa.

Man ved, at Begivenhedernes Gang i Manchuriet lyder paa forestaaende Kamp, og man venter Melbding om Slag hvert Øjeblik.

Flere Soldater skulde forlade St. Petersburg den 18. ds. som Fortsættelse for Linevitch.

Fra General Alus Lejr i Manchuriet via Fusan meldes under 18. ds.: Jernbanen, som forbinder Port Artsur med Harbin, og langs hvilken der har været svær Kamp i Forbindelse med Slagene ved Liao Yang og Mutden, er nu istandsat og bruges til Tje Pas. Der er bygget midlertidige Broer i Stedet for dem, Russerne odelagde. Arbejdet paa Banen nord for Tje Pas gaar roff fremad, og Materiale for permanente Broer antones i store Kvantiteter.

1000 Junks, ladebe med Proviant for den japanske Hær, er paa Vej fra New Chwang til Tje Pas opad Liao-foden.

Dampskibet „Caronia“ strandet.

Det store nye Dampskib „Caronia“ af Cunard Linien, som for kort Tid siden var anmeldt her i Bladet, og som endte sin Jomfurelse fra Liverpool til New York den 6. Marts, er i Tirsdags grundstødt udenfor New York i Nærheden af Sandy Hook. Den forlod Karantænen Kl. 2 Tirsdag Eftermiddag med en hel Del amerikanske Turister om Bord. Stibets Maal var Liverpool, England. Strandingen skyldtes en overordentlig tyk og tæt Taage.

Da Stibet Kl. 2 satte Kurs ud af Havnen, saa Taagen saa tæt over Havet, at man ikke kunde se sine Genstande i saa Fods Afstand, og man ansaa det for et uovelsigt Forsøg af Kapitajnen at prøve at naa ud i aaben Sø.

Omkring Kl. 4 hørte Bagtmanden paa Sandy Hook, at et stort Dampskib signaliserede, og kort efter gav det Adsignal, saa det tænkedes, at det maatte have taget fejl af Udlobet og være løbet paa Grund. Reiningen, hvorfra Signalet kom, lyder paa, at Stibet er stødt paa Flamu's Knoll, just nord for Sandy Hook.

Man haaber dog, at der ingen truende Fare er forbundet med Strandingen, da der var ubetydelig Sogang Tirsdag Aften. Men paa Grund af Taagen kunde man ikke straks blive flog paa den virkelige Tilstand.

Bowen-Loomis-Affæren.

Vi skal ikke forudsige denne Sags Udfald. Men af hvad der hidtil er meddelt Offentligheden af Forhøret, synes det at fremgaa, at assisterende Udenrigsminister Loomis maasse ikke er saa helt uskyldig. Begge de to Diplomater kommer maasse til at dele Stæbne — at blive lagt paa Hylben. Flere Vidner, som var bekendte med Forholdene i Caracas, da Loomis var der som vor Gesandt, har været forhørt, og særlig den ene af dem er nok ingen Ven af Bowen, men alligevel synes det som hans Vidnesbyrd gaar imod Loomis. Tafs Indstilling imødeses.

Alaska som Jagtreserve.

„Alaska vil blive den største Jagtreserve i Verden“ sagde Game Warden for Alastaaeforsamlingen af Sportsmænds Liga, Dr. Alfred S. Dunham, da han forleden var i St. Paul. I Alaska kan man finde næsten alle Arter af Fugle og Vildt, som findes i de forenede Stater. Desuden er der Fugle og Vildt i Alaska, som ikke findes noget andet Sted paa Kloben.

Indbruds-Leder fanget.

Fra Great Falls, Mont. fortællendes, at Fred Mortensen, den antagelige Leder for en Bande af 6 Indbrudstyve i Minneapolis, lignende Niedermeier = Banden i Chicago, er bleven genfundt der af Sberig J. W. Dregger fra Hemupin Co., Minn. og vil blive ført tilbage til Minneapolis. Mortensen, der er blot en Ungling, brød ud af Fængslet i Minneapolis sidste 9. Juli og blev taget af Politiet i Great Falls for nogle Dage siden som en Udgænger. Hans Identitet opdaagedes gennem det stedlige Politis Sturte = Portret = Samling.

Netten efter et „Get-Rich-Quick“ Kompagni i St. Paul.

Hathorn Mutual Commission Co., et af de saakaldte „Get-Rich-Quick“ Kompagnier, som har drevet svære Forretninger i Minnesota og andre Stater, anlagde forleden Sogmaal i De Forenede Staters Ret i St. Paul mod Postmester W. D. Hale i Minneapolis for at tvinge ham til at udløse betalt Post og betale Penge paa Postanvisninger sendt til Kompagniet. Dommer Lochren afsviste Sagen paa det Grundlag, at Kompagniet drev en Svindlerforretning.

Kompagniet udbetred Certificate's til \$80, som i Livens Løb garanteres at blive værd \$160. Saa ofte der er \$160 i det saakaldte „Redemption Fund“ faar den laveste Certificateholder den Sum. Dommer Lochren finder, at dette, under en af Højesterets afgivne Kendelse, maa klassificeres som Lotteri. Kompagniet har appelleret til De Forenede Staters Højesteret.

Baptisterne fra Nord og Syd forenes.

I disse Dage er Baptisterne fra Nord og Syd samlede i St. Louis. Det er Baptisterne første Fællesmøde i dette Land siden Borgkrigen. Det berettes nu under 18. ds., at en virkelig Forening er bragt i Stand. Herved vil de arbejde i Enighed, selv om deres særskilte Organisationer bliver ved at bestaa. Efter 1906, da det næste Møde skal holdes, vil der blive holdt treaartlige Generalforsamlinger.

Ved disse Møder vil lokale og større Organisationer blive repræsenterede, men de vil ikke faa anden Autoritet end Ordets Magt.